

staar ikke, hvorfor det i § 25, er foreslaaet, at den Betaling, som den Kjørepligtige skal have for sine Kjørsler, kan bringes til Afgang i det Beløb, hvormed han staar til Resistance for Skatter og Afgifter til Kommunen. Hvorfor ikke gjøre det overensstemmende med § 18, hvor det med Hensyn til Snekastning hedder, at Beløbet uden Videre kan fradrages den Sum, som Vedkommende er paalignet i Skatter og Afgifter til Kommunen; hvorfor ikke gjøre de to Bestemmelser overensstemmende med hinanden? Men dette er for Dvrigt en Ting af mindre væsentlig Betydning. Der kunde maasse ogsaa være flere Enkeltheder i dette Affnit, men jeg skal endnu kun nævne, at det forekommer mig, at det Bærsel af een Time, der omtales i § 31, er vel langt, og ligeledes forekommer det mig ogsaa, at Mulkten i § 35 er noget for lille, nemlig fra 1 til 5 Rd., da de fleste af disse Kjørsler jo ville vedrøre Væger og Jordemødre og saaledes meget ofte angaa Menneskeliv. Dette er jo imidlertid Enkeltheder, som let kunne ændres. Ved det første Affnit vil det derimod efter min Mening være noget vanskeliggere at foretage Rettelser. Ja, hvis det var Tilfældet, at det ifølge § 3 vilde blive en Regel, at Snekastningsarbejdet enten helt eller delvis kunde udføres ved Entreprise eller ved leiede Folk, saa tror jeg endda ikke, at det vilde være saa vanskeligt, men efter min Opfattelse gaar det ikke an at opstille det som en Regel. Det vilde nemlig se underligt ud for Landboerne at opstille det som det, der skulde være Regel, thi i Virkeligheden vilde det blive en Undtagelse. Det er ikke til at indse, hvorledes Snekastningsarbejdet paa Landet skulde kunne udføres i Entreprise, thi det vilde da enten blive for dyrt, eller ogsaa vilde det undertiden blive udført for alt for godt Kjøb. Jeg gad dog i hvert Fald nok høre, hvorledes den høitærede Minister har tænkt, at det skulde kunne lade sig iværksætte, og at udføre det ved leiede Folk, forekommer mig lige saa urimeligt. Hvad der her sættes som en Regel, bør i alt Fald kun sættes som en Undtagelse, thi vi bør ikke give Lovbestemmelser, som i sig selv ere urimelige. Undtagelserne vilde derfor her blive det, som vilde blive det Gjøldende, og det gjælder saaledes

om at faae at se, hvorledes Undtagelserne, altsaa det, der i Virkeligheden bliver Reglen, se ud. Som det erede Thing veed, hviler Snekastningsbyrden nu paa Hartornet, Følgeholdet og paa Assurancesummen, forsaavidt som der drives bygningssafgiftspligtigt Erhverv i den vedkommende Bygning, og det kan ikke negtes, at der er meget uheldige Bestemmelser i Loven af 30te December 1858, saa, dersom vi overhovedet kunde naae at faae Noget, som er heldigere, saa skal jeg gjerne være med dertil. Den Gang Loven af 30te December 1858 blev behandlet i Landstinget, havde man for Dvrigt der en lignende Plan for som den, der nu er fremkommen, nemlig at Byrden skulde hvile paa Personerne, idet en saadan Bestemmelse med visse Undtagelser blev foreslaaet af Landstingsudvalgets Flertal i § 8. Jeg tror nu ogsaa, at man skal nævne visse bestemte Undtagelser i § 3 og ikke saaledes, som det her er gjort, overlade det til Sogneraadet at bestemme, hvem der ifølge sin Stillning skal være fri. Jeg mener, at dette vilde forvolde ikke saa Bryderier, og jeg indser derfor ikke, hvorfor man ikke skulde kunne gaa den Vej, som Landstingsudvalgets Flertal den Gang foreslog, men som den Gang ikke blev vedtaget, at nævne de Folk, som skulde være frie. I § 8 nævnedes der den Gang f. Ex. alle Geistlige, Skolelærere, Militære og Andre, som ubetinget skulde være frie, og hvorfor kan man ikke sætte noget Lignende her? Der er ogsaa Andre, som efter min Mening maa undtages fra Forpligtelsen, f. Ex. skal jeg nævne alle unge Mennesker, som befinde sig paa Lærestalterne. Nu har jeg vel hørt, at man i det andet Thing har sagt, at Forpligtelsen ikke vilde ramme Høiskoleeleverne, da der kun kom unge Mennesker under 18 Aar paa disse Skoler, men dette viser jo et saare lidet Kjendskab til Folkehøiskoleforholdene. De fleste Elever ere over 18 Aar, og man maa dog haabe, at der efterhaanden vil komme flere og flere Skoler omkring i Landet for vorne Elevers Undervisning, og det kan da ikke være Meningen, at disse Folk skulde spille deres Tid med Snekastningsarbejde, for ikke at tale om Eleverne ved Seminarierne og andre Lærestalter. For deres Vedkommende saavel-